

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Svk/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200027
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4020200027.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: NUBIUM, s. r. o., so sídlom Trenčianska 705/55, Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti ďalšieho účastníka: SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, so sídlom Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047, v konaní o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/047913-003 z 8. novembra 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/3/2020-304 z 11. novembra 2021 takto

rozhodol:

- Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.
- Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh a výsledok administratívneho konania

1. Mesto Nitra ako stavebný úrad dňa 17. mája 2019 vydalo rozhodnutie č. 21011/2015-029-Re (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým zamietlo žiadosť žalobcu o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Rozhodnutie odôvodnilo tým, že umiestnenie reklamnej stavby, a to 1 ks reklamnej stavby typu „Billboard“ je v rozpore so záväznou časťou Územného plánu mesta Nitra vyhlásenou Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 z 22. mája 2003 v znení neskorších dodatkov, podľa ktorej je na pozemku CKN parc. č. XXXX/X v katastrálnom území E. umiestnenie takejto reklamnej stavby neprípustné. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2019/047913-003 z 08. novembra 2019 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení žalovaný konštatoval, že stavebný úrad v danej veci vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, keď reklamnú stavbu posudzoval prihliadnuc i na verejný záujem chránený zákonom č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a vyvodil správny právny záver, že ide o reklamnú stavbu, ktorá je pre jej umiestnenie v rozpore s Územným plánom mesta Nitra neprípustná. Z administratívneho spisu tiež nespochybniteľne vyplývalo, že žalobcovi bolo doručené oznámenie o začatí konania, v ktorom mu bola stanovená lehota 7 pracovných dní od doručenia oznámenia na nahliadnutie do podkladov rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku a na vznesenie svojich námietok s poučením, že inak na ne nebude prihliadnuté. Účastníci konania nevyužili možnosť nahliadnuť do podkladov rozhodnutia. Zároveň sa vyjadril aj k námietke hromadnej predpojatosti zamestnancov stavebného úradu, ako aj náležitostiam prvostupňového rozhodnutia, majúc pritom za to, že námietky žalobcu boli nedôvodné.

II. Konanie na krajskom súde

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) správnu žalobu navrhujúc jeho zrušenie, ako i zrušenie prvostupňového rozhodnutia a vrátenie veci mestu Nitra na ďalšie konanie.

4. V rámci žalobných bodov žalobca namietal, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov a zistenie skutkového stavu je nedostatočné, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej a skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ svojho rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu. Žalobca svoju argumentáciu zhrnul predovšetkým do nasledujúcich bodov:

- stavebný zákon ani iný zákon neumožňuje reguláciu umiestňovania reklamných stavieb územným plánom, regulácia umiestňovania reklamných stavieb nemôže byť ani obsahom regulatívu neprípustného funkčného využívania pozemkov, lebo reklamné stavby neovplyvňujú (neobmedzujú) nijakú územnoplánovaciu funkciu v území,

- takáto regulácia porušuje ústavné práva stavebníka,

- v záväznej časti územných plánov nemožno ísť nad rámec územného plánu obce/zóny. Obsah záväzných častí územných plánov obcí a zón je ustanovený v § 13 ods. 3 písm. b) a c) stavebného zákona striktne. Z obsahu vyplýva, že má upravovať konkrétne aktivity v nadväznosti na obsah územného plánu obce/zóny. Ak územný plán nemôže upravovať plošné umiestňovanie reklamných stavieb, nemôžu byť ani v záväznej časti konkrétne regulatívy (zákazy a obmedzenia), ktoré sa majú týkať reklamných stavieb. Zistené „regulatívy“ v prípade mesta Nitra vo vzťahu k plošnej regulácii reklamných stavieb totiž nemajú obsahovo charakter územnoplánovacích regulatívov podľa § 139a ods. 1 stavebného zákona, ale podrobných stavebnotechnických požiadaviek na stavby, aké možno ukladať len v stavebnom konaní ako záväzné podmienky v stavebnom povolení, v tejto súvislosti poukázal na znenie § 11 ods. 5 stavebného zákona,

- nepovolíť umiestnenie reklamnej stavby možno len v závislosti od jej typu v konaní o ohlásení alebo v stavebnom konaní,

- vzhľadom na neurčitost' a arbitrárnosť Územného plánu mesta Nitra v príslušných ustanoveniach žalobca krajskému súdu navrhol prerušiť konanie podľa § 100 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) z dôvodu podania návrhu na Ústavný súd Slovenskej republiky o súlad právnych predpisov,

- rozhodovania na prvostupňovom orgáne sa zúčastnili neoprávnené osoby, ktoré boli predpojaté.

5. Krajský súd rozsudkom č. k. 26S/3/2020-304 z 11. novembra 2021 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) návrh žalobcu na prerušenie konania a žalobu zamietol a žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

6. Krajský súd odôvodnil napadnutý rozsudok zosumarizovaním dotknutých ustanovení právnych predpisov a následne v bode 33 odôvodnenia skonštatoval, že: „S poukazom na citované ustanovenie správny súd konštatuje, že veci totožných účastníkov konania a totožného predmetu konania už boli predmetom súdneho prieskumu vo viacerých konaniach pred správnym súdom. Z posledných rozhodnutí správny súd poukazuje na rozsudok tunajšieho súdu č. k. 11S/78/2020 zo dňa 20.07.2021, na ktorý v celom rozsahu v zmysle cit. ustanovenia poukazuje, pričom jeho závery považuje za správne, a to vrátane časti, v ktorej súd odôvodňuje zamietnutie návrhu žalobcu na prerušenie konania. Hoci v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/78/2020 a v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2020 ide o rozhodovanie o žiadosti žalobcu o zmenu doby trvania reklamnej stavby (billboardu), ktoré sú umiestnené v rôznych častiach mesta Nitra (v zelenej ploche, resp. popri ceste), predmetom posudzovania v oboch veciach bolo posudzovanie, či je alebo nie je reklamná stavba umiestnená v súlade s územným plánom mesta Nitra, resp. či je ďalšia existencia predmetnej stavby v súlade s verejným záujmom chráneným stavebným zákonom a konkrétne s cieľom a zámerom územného plánovania. S uvedenou argumentáciou žalobcu sa správny súd v citovanom rozhodnutí vysporiadal v dostatočnom a požadovanom rozsahu, preto správny súd poukazuje na citované rozhodnutie a hlavne na jeho odôvodnenie využívajúc ust. § 140 SSP.“

III. Konanie na kasačnom súde

7. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP, pretože dané rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, v konaní došlo k procesným nedostatkom dosahujúcim intenzitu porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces a názory vyjadrené v danom rozhodnutí predstavujú neodôvodnený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

8. Nesprávne právne posúdenie sťažovateľ vidí najmä vo vzťahu k záverom správneho súdu, podľa ktorých ustanovenia § 11 ods. 5 a § 13 ods. 3 písm. b) stavebného zákona umožňujú mestu upraviť v územnom pláne obce plošný zákaz umiestňovania konkrétnych, rozmerovo určených typov reklamných stavieb na určitých územiach. Úvahy správneho súdu sú všeobecné a nie je zrejmé, ktoré konkrétne ustanovenie a akého znenia má umožňovať obsiahnuť obmedzenie umiestňovania reklamných stavieb určitých typov a rozmerov na určitom území v územnom pláne. Zároveň sťažovateľ prezentuje odlišný názor, že norma takýto postup umožňujúca v stavebnom zákone nie je. V súlade s dôsledným uplatňovaním princípu legality pri výkone verejnej moci (viazanosti právom) a čl. 2 ods. 2 a 3 v spojení s čl. 13 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) jej takéto obmedzenie nemôže byť územným plánom mesta Nitra uložené a nemôže byť ani voči nej v súvisiacom konaní o jej žiadosti zohľadňované. Takúto úpravu by podľa sťažovateľa mohol prijať len zákonodarca.

9. V danom prípade správny súd ani žalovaný pri svojom rozhodovaní nehodnotili pojem „funkcia územia“, nevzali do úvahy § 39a ods. 3 písm. e) a § 37 ods. 1 stavebného zákona a neskúmali prípustnosť zásahu reklamnej stavby do funkcie územia, a teda obe tieto rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím došlo k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces a toto rozhodnutie nie je dostatočne a pochopiteľne odôvodnené pre priemerného adresáta. Zároveň pre niektoré typy reklamných stavieb sa nevyžaduje ani stavebné povolenie [§ 56 ods. 1 písm. j) a § 55 ods. 2 písm. h) Stavebného zákona] a pre väčšinu ani kolaudačné rozhodnutie (§ 76 ods. 4 stavebného zákona).

10. V súvislosti s nastolenými právnymi otázkami poukazuje sťažovateľ i na ústavnú rovinu predmetnej problematiky, keď plošný zákaz umiestňovania konkrétne typovo a rozmerovo určených reklamných stavieb obsiahnutý v Územnom pláne mesta Nitra považuje za porušujúci jej právo na podnikanie (čl. 35 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 3 ústavy). Rovnako sa domnieva, že ide o nútené obmedzenie vlastníckeho práva nespĺňajúce požiadavku zákonnosti a primeranej náhrady (v rozpore s čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy) ako aj o narušenie jeho legitímnych očakávaní spadajúcich pod ochranu majetku podľa čl. 20 ústavy (keďže žalobca už v minulosti povolenia na reklamné stavby získal). Žalovaný teda s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 16/99 z 30. marca 1999 postupoval nezákonne a neústavne.

11. K poukazu správneho súdu o špecifickom type žaloby o vyslovení nesúhlasu všeobecne záväzného nariadenia obce so zákonom (bod 41) sťažovateľ uviedol, že pri ochrane individuálnych práv účastníkov správnych konaní je ochranou zákonnosti a ústavnosti správny súd pri rozhodovaní o individuálnych správnych žalobách, pričom samotná prokuratúra odkázala tých, čo majú byť dotknutí rozhodovacou činnosťou správnych orgánov na uplatňovanie svojich individuálnych práv na súde a nepovažovala za potrebné protestovať proti zámerom mesta. Správny súd sa tiež nedostatočne a nepreskúmateľne vysporiadal s návrhom sťažovateľa na postup podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, keď svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Vychádzal len z prezumpcie zákonnosti všeobecne záväzného nariadenia mesta Nitra obsahujúceho dodatok k záväznej časti územného plánu mesta Nitra bez skutočného posudzovania obsahu noriem v ňom obsiahnutých.

12. S námietkou predpojatosti a nedostatku právomoci sa správny súd vysporiadal nesprávne, čiastočne a nepreskúmateľne, pričom tento postup nekorešponduje so žalobným dôvodom a dôkazmi. V tejto súvislosti sťažovateľ zotrval na svojich argumentoch, ktoré použil tak v administratívnom ako aj súdnom konaní. Sťažovateľ sa s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžk/45/2020 domnieva, že je na mieste skúmať inštitucionálny základ predpojatosti a právomoci a otázky právomoci konania zamestnancov obce zabezpečujúcich činnosť útvaru hlavného architekta mesta Nitra, ktoré napriek námietke správny súd neriešil, pričom dôvody predpojatosti mali pôvod organizácii práce. V danom prípade pri zamestnancoch konajúcich za stavebný úrad nešlo o zamestnancov obce zabezpečujúcich činnosť stavebného úradu, ale o zamestnancov zabezpečujúcich činnosť Útvaru hlavného architekta mesta Nitra. Sťažovateľ nenamietal kvalifikačné predpoklady týchto zamestnancov, ale skutočnosť, že zjavne plnia aj iné úlohy, ktoré vylučujú nepredpojatý a nestranný prenesený výkon štátnej správy.

13. Odklon od ustálenej rozhodovacej činnosti vidí sťažovateľ v nerešpektovaní rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžo 3/2011 (požiadavky kladené na hodnotenie dôkazov), sp. zn. 5 Sži 1/2009, sp. zn. 1 Sžo 23/2010, sp. zn. 1 Sžd 18/2011 (nezohľadnenie nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného) a sp. zn. 6 Svzn 2/2013.

14. Žalovaný a ani ďalší účastník konania sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

IV. Právny názor kasačného súdu

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§

442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

16. Úvodom kasačný súd zdôrazňuje, že kasačná sťažnosť žalobcu ako sťažovateľa bola podaná proti rozsudku krajského súdu, ktorý bol odôvodnený skráteným spôsobom v zmysle § 140 SSP.

17. Podľa § 140 SSP vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

18. Napadnutý rozsudok krajský súd odôvodnil okrem citácie dotknutých zákonných ustanovení odkazom na odôvodnenie rozsudku toho istého krajského súdu vydaného v konaní sp. zn. 11S/78/2020, keďže v tomto konaní vystupuje totožný žalobca a žalovaný a bola v ňom riešená rovnaká právna problematika reagujúca na totožnú argumentáciu žalobcu s tým, že rozdiel spočíva v podstate len v rôznom umiestnení reklamných stavieb v rámci mesta Nitra.

19. Sťažovateľ v rámci sťažnostných bodov nenamietal, že by uplatnenie uvedeného odôvodnenia napadnutého rozsudku nebolo namieste v tom zmysle, že by medzi vecou rozhodovanou krajským súdom v konaní sp. zn. 11S/78/2020 a v konaní sp. zn. 26S/3/2020, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bol taký podstatný rozdiel, ktorý by aplikáciu postupu podľa § 140 SSP znemožňoval. Naopak žalobca formuloval sťažnostné body svojej kasačnej sťažnosti tak, ako keby namietal odôvodnenie obsiahnuté v rozsudku krajského súdu sp. zn. 11S/78/2020 z 20. júla 2021.

20. Kasačný súd následne zistil, že proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 11S/78/2020 z 20. júla 2021 sťažovateľ tiež podal kasačnú sťažnosť, o ktorej už bolo rozhodnuté rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/24/2021 z 23. februára 2022 tak, že kasačná sťažnosť totožného sťažovateľa bola zamietnutá.

21. Kasačný súd sa po preskúmaní rozsudku sp. zn. 3Svk/24/2021 z 23. februára 2022 s jeho odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil. Zohľadnil pritom aj to, že povinnosťou všetkých orgánov štátnej moci je svojou činnosťou naplňovať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je aj právna istota, a s princípom právnej istoty v rozhodovacej činnosti súdov korešponduje zásada rozhodovania súdov v obdobných veciach rovnakým spôsobom.

22. Podľa § 464 ods. 1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

23. S odkazom na citované znenie § 464 ods. 1 SSP preto kasačný súd poukazuje na odôvodnenie skôr vydaného rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/24/2021 z 23. februára 2022, ktorého odôvodnenie v príslušnom rozsahu uvádza:

„37. Kasačný súd sa v súvislosti s kasačnou sťažnosťou sťažovateľky zaoberal otázkami, (I) či stavebný úrad pri rozhodovaní o žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej môže zohľadňovať verejný záujem uvedený v územnom pláne; (II) či územný plán obce môže obsahovať záväzný regulatív spočívajúci v úprave podmienok a limitov (prípadných zákazov) umiestňovania reklamných stavieb v závislosti od ich typu či rozmerov a (III) otázkou posúdenia dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, a to osobitne aj v otázke žiadosti sťažovateľky o iniciovanie konania o súlade právnych predpisov vo vzťahu k reguláciám obsiahnutým v záväznej časti Územného plánu mesta Nitra.

38. Pri riešení nastolených právnych otázok vychádzal kasačný súd z právnych predpisov v znení účinnom ku dňu právoplatnosti žalovaného rozhodnutia, teda najmä zo stavebného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2019 (§ 454 v spojení s § 135 ods. 1 SSP). Rovnako kasačný súd zohľadňoval aj rozhodovaciu činnosť NS SR. Keďže odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), vychádzajúc z účelu zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti, z právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov) sa kasačný súd naďalej považuje za viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

39. V zmysle § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

40. Kasačný súd konštatuje, že predmetom kasačného konania (účastníkov NUBIUM, s. r. o. proti žalovanému Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky) je skutkový a právny stav týkajúci sa zamietnutia žiadosti sťažovateľky o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Nakoľko obdobná vec rovnakých účastníkov konania (a s totožnými sťažnostnými bodmi) bola predmetom konania a rozhodovania kasačného súdu z 16. decembra 2021, sp. zn. 3Svk/9/2021, s ktorým sa kasačný súd stotožňuje, v súlade s § 464 ods. 1 SSP preberá relevantnú časť jeho odôvodnenia v doslovnom znení: „IV.A

Dodržiavanie územného plánu obce v konaní o povolení reklamnej stavby

30. Vo vzťahu k prvej nastolenej právnej otázke kasačný súd považuje za potrebné v prvom rade zdôrazniť, že reklamné stavby, na ktoré sa vyžaduje stavebné povolenie (teda s najväčšou informačnou plochou 3 a viac m² - § 55 ods. 1 Stavebného zákona v spojení argumentum a contrario § 55 ods. 2 písm. h) a § 56 písm. j) Stavebného zákona), majú v posudzovanom prípade charakter dočasných stavieb (bod 1). V súvislosti s konaním o povolení reklamnej stavby je preto nepochybné, že jeho výsledkom je vydanie stavebného povolenia, na ktoré sa aplikuje všeobecný postup rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 a nasl. Stavebného zákona. Tým, že bola povolením stanovená dočasnosť reklamných stavieb a zároveň zákonodarca predpokladá možnosť požiadať o predĺženie trvania reklamnej stavby podaním žiadosti podľa § 67 ods. 4 Stavebného zákona, sa kasačný súd stotožňuje s právnym názorom správneho súdu, že aj na procesný postup rozhodovania a posudzovania žiadosti stavebníka o predĺženie doby trvania reklamnej stavby je potrebné aplikovať ustanovenia Stavebného zákona upravujúce postup rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie (§ 58 a nasl. Stavebného zákona). Teda rovnaký procesný postup ako v prípade podania žiadosti o stavebné povolenie reklamnej stavby prvýkrát, pretože jedine vtedy môže stavebný úrad, vzhľadom na dočasnosť reklamnej stavby, znova riadne posúdiť dôvodnosť je opätovného povolenia. [...]

43. [...] Doteraz uvedené úvahy vedú kasačný súd k záveru, že nič nebráni stavebnému úradu, aby za predpokladu že (i) stavba nepodlieha samostatnému územnému konaniu, avšak (ii) ju možno realizovať len na základe stavebného povolenia, posudzoval súlad tejto stavby s územným plánom obce v intenciách § 62 ods. 4 Stavebného zákona priamo v stavebnom konaní. Uskutočnenie, resp. povolenie takejto stavby v rozpore so záväznou časťou územného plánu obce by mohlo ohroziť verejný záujem chránený Stavebným zákonom, ktorý je daný povahou a účelom územného plánu obce. Vyššie uvedené princípy sa vzťahujú tak na stavebné konanie týkajúce sa povolenia reklamnej stavby, ako aj na konanie o žiadosti o predĺženie trvania reklamnej stavby. [...]

IV.B

Úprava podmienok a limitov umiestňovania reklamných stavieb v územnom pláne obce

46. Druhá zásadná právna otázka, ktorú sťažovateľka nastolila svojou kasačnou sťažnosťou je, či územný plán obce môže obsahovať záväzný regulatív spočívajúci v úprave podmienok a limitov (prípadných zákazov) umiestňovania reklamných stavieb v závislosti od ich typu či rozmerov. [...]

56. [...] Podľa § 11 ods. 5 písm. a) a b) Stavebného zákona zásady a regulatívy priestorového a funkčného využívania územia obce upravuje práve územný plán obce a podľa § 13 ods. 3 písm. b) Stavebného zákona sa tieto zásady a regulatívy schvaľujú v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie. Takýto regulatív pritom podľa § 139a ods. 2 Stavebného zákona môže mať aj charakter zákazov či obmedzení vo vzťahu k priestorovému usporiadaniu a funkčnému využívaniu územia. Inými slovami zásady a regulatívy priestorového a funkčného územia obce obsiahnuté v záväznej časti územného plánu obce môžu podľa právneho názoru kasačného súdu zahŕňať aj podmienky, zákazy a obmedzenia umiestňovania reklamných stavieb v určitej oblasti územia obce v závislosti od ich typu či rozmerov s ohľadom na funkciu tohto územia. Relevantná úprava obsiahnutá v Územnom pláne mesta Nitra preto má zákonný základ.

57. Na týchto záveroch kasačného súdu v zásade nič nemení ani argumentácia sťažovateľky odkazom na § 39a ods. 3 písm. e) Stavebného zákona, keďže samotná skutočnosť, že reklamné stavby nepodliehajú územnému konaniu o umiestnení stavby ešte neznamena a nemôže znamenať, že rámce ich umiestňovania nemožno upraviť v územnom pláne obce (bod 51 a 56) a následne ich zohľadniť v stavebnom konaní (bod 43). [...]

IV.C

Odôvodnenie napádaného rozsudku a žiadosť o iniciovanie konania o súlade právnych predpisov

65. [...] Kasačný súd sa stotožňuje s náhľadom správneho súdu v tom, že povinnosť všeobecného súdu podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy podať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy vzniká len vtedy, ak sa súd domnieva (dospel k názoru), že dotknuté právne predpisy sú vo vzájomnom rozpore (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 29/2020 zo dňa 9. decembra 2020, bod 22 a iné). Na druhej strane však zdôrazňuje, že „ak však účastník konania

odôvodneným spôsobom podnieti, aby všeobecný súd podal návrh ústavnému súdu na preskúmanie súladu aplikovanej normy s Ústavou Slovenskej republiky..., má všeobecný súd v zásade tieto možnosti: Buď vykoná ústavne konformný výklad právnej normy, alebo vysvetlí, prečo považuje bez ďalšieho právnu normu za ústavne súladnú, alebo sa stotožní s návrhom účastníka a podá vec ústavnému súdu. V tomto zmysle nemožno pod domnienkou (čl. 144 ods. 1 ústavy) či pod dospením k záveru... rozumieť úplne voľnú úvahu súdu“ (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 269/09 zo dňa 7. júla 2009, publikované v ZNaUÚS pod č. 101/2009). [...]

69. [...] Pokiaľ sťažovateľka argumentovala porušením jej práva na majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy, kasačný súd zastáva názor, že nastavovanie limitov a usmernení pre umiestňovanie reklamných stavieb v regulatívoch Územného plánu mesta Nitra nedosahuje intenzitu potrebnú pre jeho vnímanie ako núteného obmedzenia vlastníckeho práva (teda de facto vyvlastnenie). Ide tu o nastavenie podmienok výkonu vlastníckeho práva k pozemkom s ohľadom na limity vychádzajúce zo všeobecných záujmov vyplývajúcich z funkcií určitého územia v obci, ktoré sú chránené zákonom a obec má na nich zákonné splnomocnenie. Kasačný súd preto zastáva názor, že regulatívy obsiahnuté v Územnom pláne mesta Nitra sú úpravou spadajúcou pod čl. 20 ods. 3 Ústavy (porovnaj MOLEK, P.: Základní práva. Svazek druhý - Svoboda. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 474 - 475). Sťažovateľka v zásade nepredložila žiadnu relevantnú argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá spochybniť súlad Územného plánu mesta Nitra s čl. 20 ods. 3 Ústavy a odôvodňovala by tak prípadnú potrebu iniciovať konanie o súlade Územného plánu mesta Nitra s čl. 20 ods. 3 Ústavy. Kasačný súd rovnako ako správny súd, vyvažujúc dotknutie vlastníka s verejným záujmom premietajúcim sa do územného plánovania, považuje úpravu obsiahnutú v Územnom pláne mesta Nitra za primeranú.

70. Nemožno sa stotožniť ani s tvrdením sťažovateľky, že predchádzajúce povolenie reklamných stavieb jej založilo legitímne očakávanie na ich ďalšie nerušené užívanie bez časového obmedzenia. V tomto smere kasačný súd opätovne zdôrazňuje, že reklamné stavby boli v tomto prípade povolené len na určitý čas (bod 1). Sťažovateľka preto nemohla nadobudnúť legitímne očakávanie, že bude môcť reklamné stavby bez ďalšieho uskutočňovať a užívať aj po skončení platnosti predmetných povolení, resp. že jej bude doba trvania reklamnej stavby bez ďalšieho predĺžená (porovnaj tiež rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 As 276/2019-48 zo dňa 30. júla 2020, bod 28).“

41. K námietke sťažovateľky, že správny súd sa nesprávne a čiastočne vysporiadal s jej námietkou predpojatosti a nedostatku právomoci kasačný súd uvádza, že správny súd sa pomerne obsiahlo venoval dôvodom, ktorého ho viedli k rozhodnutiu o námietke predpojatosti (bod 46 až 48 napadnutého rozsudku). Po opätovnom preskúmaní administratívneho spisu kasačný súd zistil, že listom zo dňa 18. júla 2018 Slovenský pozemkový fond oznámil stavebnému úradu, že sťažovateľka nemá žiaden právny vzťah k dotknutému pozemku. Zároveň z listu sťažovateľky (Oznámenie a výzva na upustenie od neoprávneného konania zo dňa 20. septembra 2017) nebolo zrejmé, ktorým listom prvostupňového orgánu malo dôjsť k prípadnému ovplyvňovaniu Slovenského pozemkového fondu, aby ukončil zmluvný vzťah so sťažovateľkou. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom NS SR, uvedeným v rozsudku sp. zn. 8Sžk/45/2020 zo dňa 8. decembra 2020, podľa ktorého nie je na mieste, aby stavebný úrad vstupoval do súkromnoprávných vzťahov podnikateľských subjektov. Na druhej strane v predmetnom konaní nemal kasačný súd za dostatočne preukázané, že k tomuto konaniu prvostupňového orgánu skutočne došlo. Práve naopak, tak v správnom konaní, ako aj v konaní pred správnym súdom Slovenský pozemkový fond, ako ďalší účastník opakovane uviedol, že sťažovateľka nemá právny vzťah k pozemkom, na ktorých sú umiestnené reklamné stavby. V súvislosti s vyššie spomínaným rozsudkom NS SR kasačný súd poukazuje na jeho odôvodnenie, v zmysle ktorého: „S uvedeným korešponduje aj rozhodnutie o námietke zaujatosti všetkých zamestnancov správneho orgánu prvého stupňa, keď tento správne rozhodol osobitne o tých, ktorí sa na veci priamo podieľali a to tak, že túto zamietol, keď u nich nezistil žiaden rodinný ani iný osobný vzťah k prejednávanej veci. Procesný postup, hoc aj nesprávny, nie je dôvodom vylúčenia zamestnancov správneho orgánu. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti starostu Mesta Nitra, kasačný súd už judikoval, že starosta nekoná ako zamestnanec obce a správny poriadok neumožňuje, aby bol z konania vylúčený vecne príslušný správny orgán, teda z konania nemôže byť vylúčený ani starosta obce (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 8 Sžp 5/2013 z 25. apríla 2013).“

42. Kasačný súd ďalej poukazuje na to, že rozsudok NS SR sp. zn. 8 Sžk 45/2020 zo dňa 8. decembra 2020 bol preskúmaný Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ktorý uznesením sp. zn. I. ÚS 194/2021 zo dňa 5. mája 2021 odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky (v obdobnej právnej veci s rovnakými účastníkmi konania) ako zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd mal za to, že NS SR v danej veci postupoval v medziach svojej právomoci, pričom sa nedopustil takého výkladu a aplikácie príslušnej zákonnej právnej úpravy (stavebného poriadku a Správneho súdneho poriadku), ktorými by poprel ich účel a význam.“

V. Záver

24. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd nezistil, že kasačná sťažnosť žalobcu ako sťažovateľa je dôvodná, resp. obsahuje právne relevantné sťažnostné body, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1, § 169 SSP a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona (vo všeobecnosti) nevyplýva. Ďalšiemu účastníkovi konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov konania nepriznal.

26. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.